

og det foreliggende Lovforslag vil afgjort virke i den Retning.

Landbrugsministerens Begrundelse af Nedsættelserne af Bevillingerne er ganske ufyldstgørende og giver tillige et falsk Billede af Forholdene. Det har det ærede Medlem Hr. Pinstrup saa grundigt belyst i Gaar, og det skal jeg ikke røre mere ved. Men jeg blev i høj Grad forundret over, at Landbrugsministeren kan omtale disse Forhold uden med et eneste Ord at nævne den Toldbeskyttelse, Industrien har, og som er en ganske overordentlig stor Støtte for den. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup anslog i Gaar, saa vidt jeg hørte, Toldbeskyttelsen til mellem 50 og 100 Mill. Kr. Det er ikke saadan Klatskillinger, som der her er Tale om til Støtte for Landbruget. Det er endvidere ogsaa urigtigt at bibringe ærede Medlemmer af dette høje Ting det Indtryk, at næsten alle Dyrskuer giver Overskud. For den Forenings Vedkommende, jeg har den Ære at være Formand for, Aalborg Amts Landboforening, er Forholdet det, at vi afholder 14 Dyrskuer aarlig, og deraf giver de 13 Underskud, ja, de giver overhovedet ikke en eneste Øres Indtægt, vi har kun Udgifter paa dem. Der er kun et eneste af de Skuer, vi holder, som giver Overskud, og naar det kan det, er det udelukkende, fordi det er lykkedes ved et meget stort Arbejde i Aarenes Løb at gøre Dyrskuet til et Samlingssted for Egnens Befolkning. Men vi ved jo alle, at Folkegunst er en meget forgængelig Vare, og navnlig bør Ministre da ikke glemme det. Et enkelt Dyrskues Indtægt er et meget upaalideligt og let svigtende økonomisk Grundlag; en Regnvejrsdag er i Stand til at slaa det hele over Ende, saa det er alt for løst som Begrundelse for at ophæve Tilskuddet til Præmier ved Dyrskuer, og for de smaa Landboforeningers Vedkommende vil Slettelsen af Præmietilskuddet — saaledes som det ogsaa er hævdet af flere ærede Medlemmer — være fuldkommen ødelæggende. Men jeg kunde dog aldrig finde paa at støtte det ærede Medlem Hr. Olufsons Tanke om, at man skulde straffe de Landboforeninger, der har gjort et stort Arbejde og derfor er naaet til at faa et Overskud paa et enkelt Dyrskue, ved at fratage dem det Præmietilskud, de hidtil har faaet; det forekommer mig at være en noget mærkelig Maade at belønne et godt Arbejde paa.

Af de Grunde, jeg her har nævnt, maa jeg være imod Lovforslaget i dets nuværende Form. Hvad en Udvalgsbehandling kan føre til, vil jo Tiden vise, men jeg for mit Vedkommende nærer ikke noget stort Haab om,

at der vil kunne naas et Resultat. Der er en saa stor Kløft mellem det foreslaaede og det, jeg kunde tænke mig var rimeligt, at der ikke er megen Sandsynlighed for, at der kommer noget Resultat ud af Udvalgsbehandlingen. Som Forslaget nu er affattet, anser jeg det for at være ligefrem skadeligt, og jeg maa tilføje: Overmaade slet begrundet. Men andet kan maaske heller ikke ventes, naar man slet ikke vil tage imod Råad fra de Erhvervsorganisationer, der staar ude i Arbejdet, men fuldstændig negligerer dem. Man henvender sig dog ikke til en Apoteker, naar man vil have et Sæt Tøj syet; en Apoteker kan sælge Gift, men han kan ikke sy Tøj, det har han ingen Forstand paa. Det kan heller ikke nytte udelukkende at holde sig til Kontorius, naar man vil have en Husdyrlov, der kan være en Støtte for Husdyravlen. Man skal gaa til de Folk, der staar ude i Arbejdet, og hvis Kravene fra den Side ikke er urimelige, skal man ogsaa tage Hensyn dertil. Ellers risikerer man at faa en Husdyrlov, der virker som Gift for Husdyrbruget, og jeg føler mig overbevist om, at det Lovforslag, vi her har til Behandling, vil virke saaledes, hvis det bliver vedtaget i den Form, hvori det her foreligger.

Ulrich: Det forekommer mig, at den højtærede Landbrugsminister — sagt med et meget mildt Udtryk — har været meget uheldig i Skønnet over, hvilke Besparelser der ved en Revision af Husdyrloven kunde gennemføres uden Skade for den Udvikling af Husdyravlen og Husdyrbruget, som hele Samfundet er saa interesseret i finder Sted. Jeg synes ikke, at man overhovedet kunde tænke sig en uheldigere Affattelse af et Revisionsforslag end den, der her foreligger. Det skulde synes umiddelbart indlysende, at en Landbrugsminister var interesseret i at træffe Foranstaltninger til det spezielle Erhvervs Fremme, som han er sat til at varetage, men ved at gennemlæse dette Forslag faar man et levende Indtryk af, at den højtærede Landbrugsminister ikke har haft Opmærksomheden tilstrækkeligt henvendt paa Husdyravlens overordentlige Betydning for hele det danske Samfund. Thi havde den højtærede Minister haft det, vilde han sikkert ikke have foreslaaet Indskrænkninger i de ganske minimale Tilskud, som Staten yder til Fremme af Husdyravlen og Husdyrbruget herhjemme, disse rent minimale Tilskud, som alligevel har betydet et overordentlig stort Gode for vor Husdyravl. Det kan for Mennesker, som ikke kender Forholdene i Landbruget, maaske se